

Na podstawie dostępnych informacji Komisja dochodzi do wniosku, że istniejące w Irlandii instalacje do hodowli świń i instalacje do hodowli drobiu są nadal eksploatowane bez pozwoleń wydanych na podstawie dyrektywy 2008/1/WE, a zatem Komisja stwierdza, że Irlandia uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 5 ust. 1 tej dyrektywy.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/1/WE z dnia 15 stycznia 2008 r. dotycząca zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom i ich kontroli (Dz.U. L 24, s. 8).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 11 kwietnia 2012 r. — Peter Pinckney przeciwko KDG médiattech AG

(Sprawa C-170/12)

(2012/C 174/29)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Peter Pinckney

Strona pozwana: KDG médiattech AG

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 5 pkt 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w wypadku zarzutu naruszenia majątkowych praw autorskich za pomocą treści udostępnianych poprzez stronę internetową

— osoba uważająca się za poszkodowaną ma prawo wnieść powództwo odszkodowawcze do sądu każdego z państw członkowskich, na którego terytorium treść umieszczona na stronie internetowej jest lub była dostępna, w zakresie naprawienia szkody poniesionej na terytorium państwa członkowskiego tego sądu,

czy

— treść ta musi być ponadto przeznaczona dla odbiorców znajdujących się na terytorium tego państwa członkowskiego, ewentualnie czy musi występować inny łącznik?

2) Czy odpowiedź na pytanie pierwsze będzie taka sama, jeżeli zarzucane naruszenie majątkowych praw autorskich nie wynika z udostępnienia w internecie zdematerializowanej treści, lecz, jak w niniejszej sprawie, z oferty sprzedaży w sieci materialnego nośnika zawierającego tę treść?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001 L 12, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 1 lutego 2012 r. w sprawie T-291/09 Carrols Corp. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) oraz Giulio Gambettoli wniesione w dniu 11 kwietnia 2012 r. przez Carrols Corp.

(Sprawa C-171/12 P)

(2012/C 174/30)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Carrols Corp. (przedstawiciel: I. Temiño Cenicerós, adwokat)

Druza strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Giulio Gambettola

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 1 lutego 2012 r. w sprawie T-291/09 w całości;

— uwzględnienie w całości żądań zgłoszonych w pierwszej instancji

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie przez Sąd prawa Unii przejawiające się w naruszeniu art. 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾ i orzecznictwa dokonującego jego wykładni.

W zaskarżonym orzeczeniu Sąd uznał, że „jeżeli chodzi o tożsamość oznaczeń, których sprawa dotyczy, nie może ona świadczyć o złej wierze interwenienta, jeżeli brak jest innych istotnych dla sprawy elementów”.

Tymczasem w wyroku Trybunału sprawiedliwości z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie C-529/07 Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Zb. Orz. s. I-4893) podkreślono, że „istnienie złej wiary zgłaszającego (...) należy oceniać całościowo, uwzględniając wszystkie istotne czynniki występujące w danej sprawie” Jednak Sąd niesłusznie analizuje każdy fakt indywidualnie i osobno, tracąc ogład całościowy i w sposób nieuzasadniony zwiększając ciężar dowodu spoczywający na stronie skarżącej ze szkodą dla jej prawa do skutecznej ochrony sądowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).